

ĐÀO TẠO NGHỀ CHO LAO ĐỘNG NÔNG THÔN

Chú trọng hiệu quả

Sau 3 năm thực hiện Đề án đào tạo nghề cho lao động nông thôn (Đề án 1956), toàn thành phố đào tạo 68.500 lao động, với tỷ lệ người học có việc làm hoặc thu nhập từ việc làm cũ cao hơn trước khi đi học đạt 87%. Tuy nhiên, yêu cầu siết chặt khâu đào tạo, dạy nghề xuất phát từ nhu cầu người học và yêu cầu sử dụng lao động của xã hội đang là thách thức không nhỏ đối với những người làm công tác này.

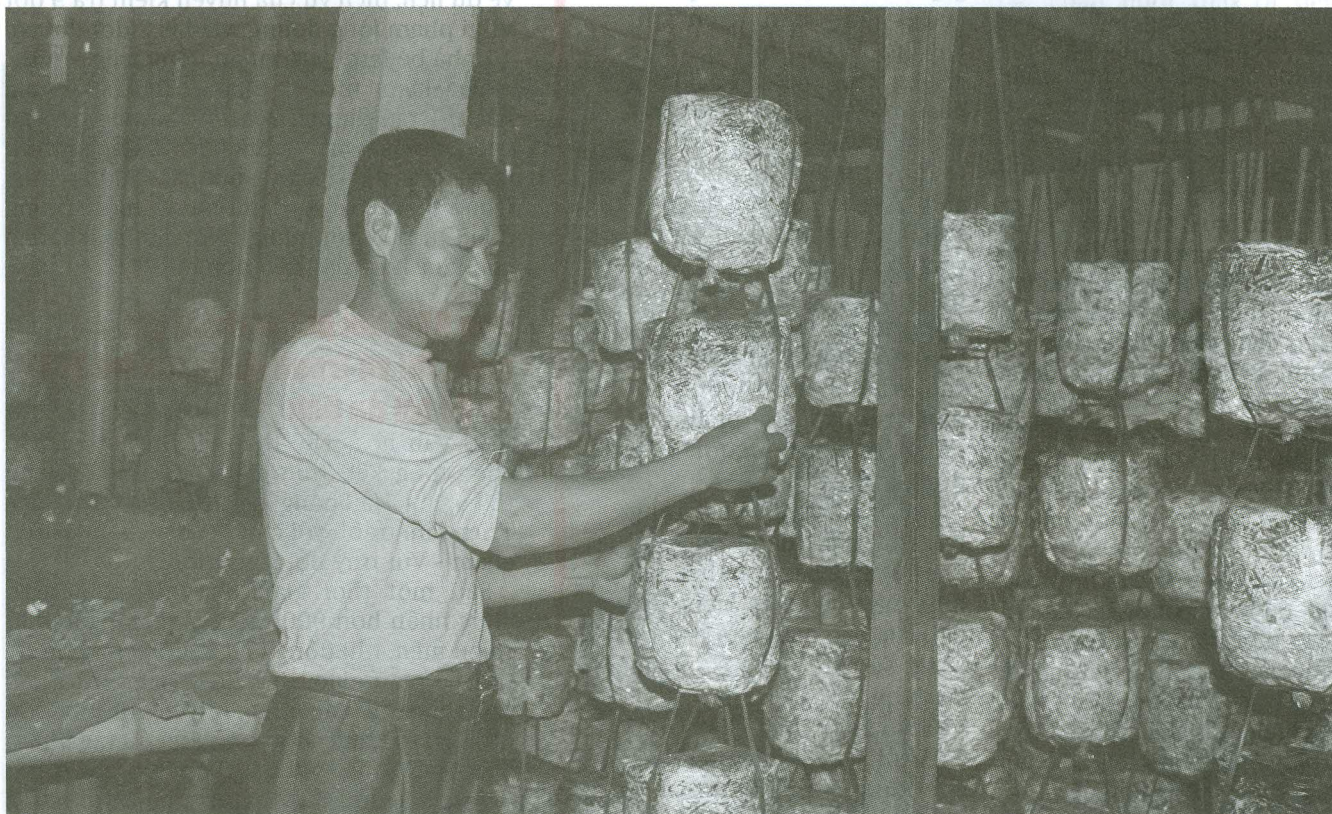
● KIỀU CHINH

Thu nhập cao nhờ học nghề

Đó là chia sẻ của ông Phạm Văn Nghe, ở thôn Nội Thắng, xã Giang Biên (huyện Vĩnh Bảo) khi nói về hiệu quả của lớp dạy nghề trồng nấm rơm ông được tham gia. Ông cho biết, nhà có mấy sào ruộng, quanh năm chỉ nhìn vào hạt thóc, cuộc sống khó khăn do thu nhập chỉ đủ đắp đổi qua ngày. Trước khi tham gia lớp học nghề do xã, huyện tổ chức, ông mạnh dạn đầu tư kinh phí làm trang trại trồng nấm. Nhưng lúc đầu do chưa có kiến thức, kỹ thuật việc trồng nấm “thất bại thảm hại”. Nhiều người dân thấy ông Nghe thất bại, không

những không động viên mà còn châm chọc khiến ông suýt bỏ nghề. Tuy nhiên, năm 2011 biết trên huyện, rồi sau đó là xã mở lớp dạy nghề trồng nấm cho nông dân, cả hai vợ chồng ông đăng ký đi học, với hy vọng phát triển nghề trồng nấm, tăng thu nhập. “Kết thúc khóa học, tôi áp dụng luôn kiến thức đã học vào quá trình sản xuất, không ngờ mang lại hiệu quả tức thì. Từ chỗ chỉ đầu tư trồng nấm rơm nay tôi “lấn sân” trồng cả nấm mỡ, sò, nấm linh chi..., tất cả đều thành công ngoài mong đợi. Làm ăn hiệu quả, tôi đầu tư mở rộng trang trại lên hơn 2000m, gấp 10 lần so với ban đầu. Nhờ trồng nấm kinh tế gia đình tôi bây giờ khá khá lên nhiều” - ông Nghe tâm sự.

Anh Phạm Văn Tuấn, ở thôn An

Áp dụng kiến thức khoa học vào việc trồng nấm rơm được nhiều lao động nông thôn quan tâm.

Bồ, xã Dũng Tiến (huyện Vĩnh Bảo) tâm sự, trước anh cũng như nhiều thanh niên nông thôn khác thích ra thành phố vào các nhà máy, xí nghiệp làm thuê. Nhưng ngoài thành phố mọi thứ chi phí đắt đỏ, làm quần quật cả tháng nhưng chẳng tiết kiệm được là bao. Anh quyết định nghỉ việc ở thành phố về nhà tìm cách phát triển kinh tế. “Đang loay hoay tìm hướng, tôi biết thông tin xã có mở lớp đào tạo miễn phí, tôi liền đăng ký học lớp sửa chữa xe máy với thời gian học 3 tháng. Sau khóa học, với kiến thức có được, tôi đầu tư mở cửa hàng sửa chữa xe đạp, xe máy phục vụ bà con trong thôn, trong xã. Đến nay, cửa hàng của tôi giải quyết việc làm cho 2 lao động với mức thu nhập trên 2 triệu đồng/người/tháng”. Theo lãnh đạo xã Dũng Tiến, từ khi triển khai thực hiện Đề án 1956, hằng năm xã tổ chức từ 1 -2 lớp, có năm 3 lớp đào tạo nghề cho lao động nông thôn, giúp bà con có thêm nghề mới hoặc nâng cao thu nhập từ việc làm cũ. Do khảo sát kỹ nhu cầu của người học, chú trọng chất lượng đào tạo cũng như mở những lớp nghề gắn với thực tiễn kinh tế - xã hội địa phương nên phần lớn học viên sau khi tham gia lớp đào tạo nghề đều có việc làm phù hợp với thu nhập cao hơn trước đây.

Liên kết giữa các địa phương

Hiện nay, sản xuất nông nghiệp được “trợ sức” nhiều bởi ứng dụng máy móc, khoa học kỹ thuật, lao động nông nghiệp dần được giải phóng. Lao động chân tay được thay thế nhiều bởi máy móc, công với diện tích đất nông nghiệp bị thu hẹp, một bộ phận lao động thoát ly đi làm ở các doanh nghiệp thì thiếu nhờ việc làm khiến tình trạng thất nghiệp ở khu vực nông thôn ngày một tăng... Việc dạy nghề, tạo việc làm cho người dân trở nên hết sức cần thiết, góp phần ổn định xã hội. Song bên cạnh nhiều thành tựu đạt được thời gian qua, việc triển khai chương trình dạy nghề cho lao động nông thôn ở nhiều nơi hiệu quả chưa cao, chưa đáp ứng yêu cầu công nghiệp hóa, hiện đại hóa nông nghiệp nông thôn; thậm chí nhiều nơi chương trình còn chạy theo số lượng, chất lượng đào tạo thấp, chưa phù hợp với nhu cầu người học và người sử dụng lao động.

Theo Bí thư Đoàn Thanh niên xã Dũng Tiến Vũ Viết Hải đào tạo nghề cho lao động nông thôn, nhất là thanh niên nông thôn đang trở thành vấn đề cấp thiết. Nhưng, nếu chỉ đào tạo theo chỉ tiêu trên giao, hiệu quả đào tạo rất hạn chế, vừa lãng phí kinh phí, vừa mất thời gian của người học. Khắc phục những hạn chế này, trước khi mở lớp, Đoàn Thanh niên xã phối hợp với tổ chức Đoàn các xã lân cận khảo sát nhu cầu của học viên để đào tạo đúng trọng tâm. “Dù vất vả hơn trong việc đi lại, nhưng mọi người được học nghề mình yêu thích, từ đó cũng nỗ lực hơn. Anh em có nhu cầu học nghề điện tử, sửa chữa xe máy, may công nghiệp mà mình khẳng định mở các lớp trồng trọt chăn nuôi thì chắc chắn hiệu quả đào tạo hạn chế. Mở lớp dạy nghề là để mọi người có nghề trong tay chứ không phải học xong để đó- anh Hải cho biết.

Chị Lưu Thị Thảo, Chủ tịch Hội Phụ nữ phường Anh Dũng (quận Dương Kinh) kiến nghị, thay vì giao chỉ tiêu mở lớp cho các đơn vị, cấp trên nên định hướng cụ thể trong việc dạy và học nghề. Thực tế, trên địa bàn nhu cầu học nghề của người dân rất lớn, nhưng nếu cứ dồn mọi người vào học lớp nấu ăn hoặc pha chế đồ uống sẽ không phù hợp. Theo đó, ngành nghề đào tạo cần đa dạng hơn và khảo sát nhu cầu thực tế ở mỗi địa phương trước khi mở lớp. Thay vì giao chỉ tiêu mỗi địa phương mở 1, 2 lớp, các địa phương nên mạnh dạn liên kết để tổ chức, khắc phục tình trạng người đi học là do sự vận động của các tổ chức đoàn thể, chưa xuất phát từ nhu cầu thực tiễn bản thân.

Sau 3 năm triển khai thực hiện Đề án đào tạo nghề cho lao động nông thôn, chương trình tạo ra sự đổi mới nhất định trong chuyển dịch cơ cấu kinh tế, cơ cấu lao động nông thôn, góp phần xây dựng nông thôn mới trên địa bàn thành phố. Tuy nhiên, để hoạt động này mang lại hiệu quả cao hơn, cơ quan chức năng cần siết chặt hơn công tác đào tạo nghề; dạy nghề phải xuất phát từ thực tiễn người học và nhu cầu sử dụng của xã hội; học phải đi đôi với hành, có như vậy đào tạo nghề cho lao động nông thôn mới thực sự mang lại hiệu quả trong những năm tiếp theo.■